

۲۰۱۳/۱۲/۰۱

نجیب داوری

حامد کرزی مریض یا در خدمت مغرض

درز بعضی از مواد پیمان امنیتی افغانستان – ایالات متحده امریکا توسط تعدادی از رسانه ها حکایه گر از امتیازات بی حد و حصر ایالات متحده به افغانستان میباشد. آنهایی که کورکورانه و ناآگاهانه تحت تاثیر تبلیغات استخبارات منطقه دست به سبوتاژ پیمان مذکور می زنند؛ اگر از مواد و مفاد پیمان مذکور نسبت به میهن ما آگاهی یابند، بدون هرگونه تردید. فکر و نظر شان عوض و در رستای تشویق رئیس جمهور در امر توشیح پیمان مذکور خواهند کوشید. ولی راه آنهایی که آگاهانه در راستای خدمت به منافع اجانب، پیمان مذکور را سبوتاژ می کنند، جداست.

حالا با این همه امتیازات بی حد و حصر، که ایالات متحده ضمن پیمان امنیتی دو جانبه نسبت به افغانستان قایل شده است؛ حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان دریک موضع گیری نا موجهه و غیر عقلانی در مسیر به تأخیر انداختن امضای موافقتنامه مذکور، آشکار میخواید که مردم افغانستان را از فرصت تاریخی بدست آمده محروم ساخته، آگاهانه یا نا آگاهانه مردم و میهن ما را بسوی روزهای سیاه، وحشت، دهشت و خونین دهه نود میلادی سوق دهد. نا گفته گواه برآنست که در پس پرده این مخالفت های عصیان گونه جناب کرزی، خلاف خواست و اراده مردم افغانستان حرف ها، احتمالات و قرار و مدار های ذیل می تواند وجود داشته باشد.

■ ۱- شاید و یا هم بصورت حتم حامد کرزی مشکلات صحتی داشته و از نوعی مریضی روحی شدیداً رنج می برد. حرکات، حرف ها، چشمک زدن ها، گریستن ها و متباقی ژست های نا موجهه حامد کرزی در بعضی از جلسات رسمی و غیر رسمی در حالی خلاف تمام اصول و موازین حرکات قبول شده دیپلماتی و شخصیت های طراز و اول مملکتی می باشد، که موضع گیری اخیر وی علیه عقد و امضای پیمان امنیتی ثبوت قاطع بر ادعای ما می باشد. بناءً لازم است که کرزی هرچه زود از پست ریاست جمهوری افغانستان استعفی داده تا راه برای ورود شخص صحتمند بر مسند رهبری مردم افغانستان هموار شود.

■ ۲- کشورهای ایران و پاکستان قویاً مخالف حضور امریکا، جامعه جهانی و تأسیس پایگاه های نظامی امریکا در افغانستان می باشند. هرچند کشور ایران چنین وانمود می کند که ایالات متحده از موجودیت قوت هایش در افغانستان در حمله احتمالی علیه ایران سود خواهد برد. بناءً مخالف تأسیس پایگاه های نظامی ایالات متحده در افغانستان می باشد. مگر واقعیت امر در اینست که در صورت حمله نظامی ایالات متحده علیه ایران، امریکا می تواند از موجودیت قوت های نظامی اش که در کشتی های عظیم این کشور در بحر هند و خلیج فارس، و همچنان از پایگاه های این کشور در ممالکی چون کویت، ترکیه، عربستان سعودی و امارات متحده عرب می تواند قویاً سود ببرد. تا از پایگاه هایش در افغانستان که امکالات لوژستیکی بمراتب و مراتب مشکل و پرخرج تر دارد.

ولی ناگفته پیداست که سران و دست اندر کاران هردو جمهوری اسلامی ایران و پاکستان خوب می دانند در پناه و موجودیت قوت ها و پایگاه های نظامی ایالات متحده در افغانستان، مردم این کشور به رشد سریع اقتصادی، اجتماعی دست یافته که در آنصورت این کشورها نه تنها باید فکر و خیال دستیابی به معادن سرشار و قطعاتی از سرزمین افغانستان را از کله شان بیرون نمایند، بلکه از دریافت آب شیرین و رایگان افغانستان، سالانه در سطح ملیارد ها متر مکعب نیز دستان شان را بشویند. و مهمتر از همه تصور افغانستان پیشرفته که سطح بالای زندگی پشتون های جناح شمالی خط دیورند را بدنبال خواهد داشت و تحقق عملی شعار {لروبر- یو افغان} پشت - سردمداران پاکستانی را می لرزاند.

بناءً موجودیت آشکار و بی شمار جاسوسان سازمان استخبارات نظامی پاکستان در ارگ ریاست جمهوری افغانستان و حتی نشست و برخاست و صرف طعام چاشت و شب جناب کرزی با خصوصیت دمی دمی مزاج اش با این تعداد افراد می رساند که حرف ها و سخنان سوء و ضد ملی جاسوسان مذکور بالای روح و روان کرزی چنان

تاثیر نموده که خلاف منافع علیای مردم افغانستان و فیصله لویه جرگه، بازهم در امضای موافقت نامه امنیتی افغانستان- ایالات متحده بهانه تراشی میکند.

از طرفی هم دور از تصور نیست که با در نظر داشت رشوه گیری های جناب کرزی از کشورهای خارجی بخصوص از سردمداران کشور ایران طی دوازده سال حکومتداری و ریاست جمهوری اش، اینبارهم بخاطر عدم امضای موافقتنامه امنیتی مورد بحث از طرف حکام ایران بوجی هایی در سطح ده ها و صد ها میلیون دالر و یورو دریافت کرده باشد.

لحاظاً با در نظر داشت آنچه که گفته آمدیم حامد کرزی که نمی خواست، پیمان امنیتی افغانستان - ایالات متحده را امضاء کند، تصمیم گرفت تا با فراخواندن لویه جرگه، مسؤلیت عظیم این غفلت تاریخی را بالای مردم حواله کند. موصوف در روز اول و افتتاح لویه جرگه در یک پالیسی و دیپلوماسی عوام فریبانه که خاصه خودش، در حال به تشریح مفاد پیمان مذکور پرداخت، که یقین داشت، با اشاعه وسیع تبلیغات سوء استخبارات منطقه در شهرها، دهات و قراء افغانستان، نمایندگان مردم در لویه جرگه تحت تاثیر تبلیغات مذکور علیه موافقتنامه امنیتی، دستاثرانرا بالا خواهند کرد. اما اخباریکه از جریانات لویه جرگه به بیرون درز نموده است مشعر بر آنست که تمامی اعضای لویه جرگه جهت بحث روی مواد پیمان مذکور به پنجاه گروپ جداگانه تقسیم و با استفاده از امکانات گسترده تعمیر و تالار های مجهز و متعدد انستیتوت پولی تخنیک کابل که تعداد آن سر به ده ها تالار می زند - در تالار های جداگانه در حالیکه شخصیت های آگاه مسایل سیاسی کشور بخصوص استادان پوهنتون های مختلف افغانستان در رأس هر گروپ داشت، بر علاوه بحث روی آجندای مشخص گروپ مربوطه، بصورت کلی تمام مواد موافقتنامه مذکور را به بحث گرفته، نمایندگان لویه جرگه در روشنی بهتر موضوع قرار گرفتند. بعد از آنکه نمایندگان لویه جرگه از مزایای بی حد و حصر پیمان مذکور آگاهی یافتند، نه تنها پیمان مذکور را با اکثریت آرای هشتاد و پنج فیصد تصویب نمودند، بلکه بنا به بعضی گذارشات عده ای از نمایندگان خواهان تأسیس پایگاه های بیشتر در نقاط دیگر کشور چون ولایت بامیان نیز شدند. یعنی به گونه دیگر از داستاثران عقلانی انتخابات ولسی جرگه سال ۲۰۰۹ در ولایت غزنی.

کرزی که قطعاً توقع تصویب پیمان مذکور آنهم با اکثریت ۸۵ در صدی از سوی لویه جرگه را نداشت. با عصبانیت تمام در حالی دست به حرافی، جدالی و شعبده بازی های غیر موجه پرداخت، که جهت تصویب و امضای قرار داد مذکور حرف ها و شرایط میان تھی را به میدان کشید. از جمله:

کرزی میگوید:

■ اول باید در ظرف یکماه صلح بیاید، باز امضاء می کنیم.
این خواست کرزی بدان معنی است که برای گندم زرع نشده توقع حاصل دلخواه داشت. پیمانی که هنوز امضاء نشده، پارلمان آنرا تصویب نکرده و مرحله اجرایی پیدا نکرده است؛ چطور میتواند حاصل صلح را به کرزی بدهد. در حالیکه پیمان از تاریخ اول جنوری سال ۲۰۱۵ به اجراء عملاً به اجراء گذاشته خواهد شد، کرزی حالا یعنی بیشتر از یکسال قبل از مرحله اجرایی پیمان مذکور از طرف مقابل خواهان تحقق صلح می شود آنهم در ظرف یکماه. عجب!

کرزی میگوید:

■ تلاشی خانه های افغان ها باید بلا فاصله توقف داده شود.
این خواست کرزی کاملاً بجاست. ولی در حالیکه گروه های مخالف مسلح به حرف و خواست های کرزی هیچ ارزش

نداده، و پیوسته سخنان ویرا به سخره گرفته اند؛ جناب ایشان چه تضمینی خواهند داد، که بعد از این به خانه های مورد بحث، سربازان اجیر شده سازمان استخبارات نظامی پاکستان زیر نام طالب بزور داخل نشده و از این خانه ها علیه قوت های اردوی ملی، پولیس ملی و قوت های امریکایی فیر صورت نخواهد گرفت.

کرزی میگوید:

■ امریکایی ها باید انتخابات شفاف را در افغانستان تضمین کنند.

جالب است؛ کرزی از یکسو خواهان عدم مداخله خارجی ها در انتخابات ریاست جمهوری افغانستان میباشد، و روی این مسئله ناظران خارجی را از کمیسیون انتخابات بیرون کرد. و از سوی دیگر خواهان انتخابات شفاف از امریکایی ها تلویحاً خارجی ها می باشد. باز هم عجب در عجب

کرزی میگوید:

■ امریکا و پاکستان باید در افغانستان صلح بیاورند. کلید صلح افغانستان در دست این هاست. ادعا و درک کرزی در امر کلید صلح افغانستان در دست پاکستان به کلی درست است. زیرا سردمداران و سازمان استخبارات نظامی پاکستان، طی دوازده سال اخیر با بازی های دوگانه و چندگانه در راستای فریب جامعه جهانی، ظاهراً خود را دلسوزانه طرفدار صلح، آشتی و قطع خونریزی در افغانستان قلمداد نموده اند. ولی در پس پرده، گروه های مخالف مسلح دولت افغانستان، اعم از طالبان و حزب اسلامی را با تمام قوا تجهیز، تعلیم و جهت خرابکاری و کشت و کشتار به افغانستان فرستاده و می فرستند. به دلینک ذیل توجه فرمائید.

http://www.bbc.co.uk/persian/afghanistan/۲۰۱۱/۱۲/۱۱۱۲۲۰_pakistan_documents_part۱_audio.shtml

و همچنان

http://www.bbc.co.uk/persian/afghanistan/۲۰۱۲/۰۱/۱۲۰۱۰۱_secret_pakistan.shtml

همچنان تلویزیون سی. بی. سی کانادا فلم مستند و غیر قابل انکاری را به این ارتباط دو سال قبل به نمایش گذاشت که متأسفانه لینک آنرا نیافتیم.

باوجود این همه اسناد غیر قابل انکار اینکه چرا امریکا علیه پاکستان اقدامات مقتضی را بعمل نمی آورد. در زمره دلایل متعدد دیگر، یکی هم دیپلوماسی فعال پاکستان و بالمقابل دیپلوماسی منفعل طرف افغانی می باشد. که امریکا تا کنون نتوانسته است علیه این کشور اقدامات کوبنده، قاطع و مقتضی را بعمل آورد. توجه کنیم که «جوبایدن» معاون رئیس جمهور امریکا گاهی در سفرش به کابل خلاف تمام عنعنات پسندیده و قابل افتخار افغانی با شنیدن حرف های ناموجه کرزی حین صرف غذا، در حالی میز نان چاشت را ترک کرد که در همان وقت با استقبال بسیار گرم مقامات پاکستانی در اسلام آباد مواجه شد.

ناگفته نباید گذاشت که بدنیاال فراخواندن لویه جرگه به منظور بحث روی تصویب موافقتنامه امنیتی افغانستان - ایالات متحده، تعدادی از نشریه داران بین المللی متعلق به جامعه افغانها بخصوص در امریکا و اروپا با آغاز کمباین وسیع، پیمان مذکور را به سبوتاژ گرفته و در مصاحبه با تعدادی از شخصیت های مغرض از جمله دوکتوران و پی. اچ. دی داران نمبر بدل، بدون در نظر داشت منافع علیای کشور در راستای خدمت آگاهانه یا نا آگاهانه به استخبارات منطقه با ریختن اشک تمساح موافقتنامه مذکور را زیر سؤال برده و پیوسته علیه آن تبلیغ می کنند. جالب اینست که این عالی جنابان در حالیکه خود در دنیای غرب نشسته، در سوء استفاده از مزایا و دیموکراسی غربی علیه کمک ها و موجودیت فعال کشورهای غربی در افغانستان دست به تبلیغات سوء می زنند. آیا ایشان در صورت خروج قوت های بین المللی از افغانستان و عدم امضای پیمان امنیتی با امریکا و بلاخره تحقق دوباره دولت طالبان در افغانستان، از مزایا و امتیازات جهان غرب بخصوص از در آمد پول سوسیال چشم خواهند پوشید و به افغانستان بر خواهند گشت؟ مسلماً که نه.

پس بهتر است که این تعداد عالی جنابان بیشتر از این، تیشه به ریشه خود و هموطنان زخمی شان وارد نکنند. بگذارند که افغانستان به خاک نشسته به کمک دنیای غرب دوباره به پا خیزد.

پایان

د پانوی شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلینکي د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولئ